

τὰ τὸ φαινόμενον εἰς τὸν συμπλακῆ, ἀπίλαυσαν τῆς ἡδονῆς τοῦ κατὰ τὴν ἐπιούσαν παρεχομένου τοῖς δεσμώταις ὑπὸ τῆς ἀρχικαὶ διφέτητος τοῦ Ἐλέους γεγμάτος.

Ἄλλα ἐνθυμοῦμαι μετὰ πλείστης δισης συγκινήσεως τῆς καρδίας μου διπερ αὕτη παρέσχεν ἡμῖν τοῖς ἐν Σιένη μαθητευομένοις Ἐλληνιν ἀδελφικῆς συμποθείας δειγμα. Κατὰ κακὴν μοιραν ἀπώλεσε τὴν ζωὴν περιβόλον, εὐειδῆς καὶ ἄκμαίος τὴν φλικίχν συμπολίτης μας, ὃν κατὰ τὰ τότε κεκανονισμένα ἡναγκάθημεν νὰ μετενέγκωμεν εἰς Λιθόρον καὶ καταθέσωμεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ ἔκτεινε κομητηρίῳ.

Δὲν ἐπετέρεπτο ἡμῖν οὕτε ἐκκλησία ὅπε σταυρός πλὴν τοῦτον μὲν ἡμεῖς ἰχαράξαμεν ἐπὶ τοῦ φρέστρου, τὸν δὲ νεκρὸν οἱ ἐλέημονες τῆς ἑταῖρίκας ἐκείνης ἀδελφοὶ ἐδέχθησαν ἐν τῇ αἰθουσῇ τῶν συνδετισσῶν αὐτῆς, καὶ ἐλείθεν ἐγένετο ἡ ἐφορά, παρακολουθούντων ὅλων τῶν ἀδελφῶν, τοῦ δὲ φερέτρου φερομένου ὑπὸ ἥμῶν αὐτῶν μέχρι τῆς πύλης Καμουλίας. Ἐνταῦθα ἐθέσαμεν ἐφ' ἀμάξης τὸ φορεῖον ἐν ἑτέρῳ δὲ δρχήματι τέσσαρες ἔξι ἥμῶν, ἐν οἷς καὶ ἕγω, συνωδεύσαμεν τὸν νεκρὸν μέχρι Λιθόρου, διποὺ ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς κηδεία, ὅλων τῶν παρευρισκομένων Ἐλλήνων παρακολουθησάντων μετὰ λύπης, ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ.

Ἄλλα καιρὸς νὰ θέσω τέρμα εἰς τὰς ἀναμνήσεις ταύτας, ἀς ὑπὲρ τὸ δέον παρέτενα, καταχρασθεὶς μάλιστα τὴν ὑπομνὴν τῶν ἀναγνωσάντων αὐτᾶς εἰπον ὅτι ἡδυνάμην νὰ εἴπω, μικροῦ λόγου μὲν, ἀλλὰ καὶ ἀνευ φιλαύτου ἀξιώσεως ἢ ἀσυνέτου οἰκήσεως.

Κ. ΜΕΣΣΑΛΛΑ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ

(Κατὰ Πλούταρχον ἐν βίῳ Νουμᾶ.)

... οἱ Ρωμαῖοι κατ' ἀρχὰς δέκα μῆ-

νας ἔταττον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν, οὐχὶ δώδεκα· ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ἡ τοῦ τελευταίου προσηγορία, ὃν Δεκέμβριον (December ἐκ τοῦ decem δέκα), ἡτοι δέκατον ἐκάλουν, μεθ' ὃν ἀμέσως ἡργετο τὸ ὡς πρῶτος ὁ Μάρτιος. ‘Οτι δ' οὗτος πρῶτος ἦν, ἐκδηλοὶ ἡ τάξις αὐτοῦ, διότι τὸν ἀπὸ Μαρτίου πέμπτον μῆνα Quintilis, ἡτις πέμπτον, ὀνόμαζον, Sextilis, ἡτοι ἔκτον, τὸν ἔκτον, September, ἡτοι ἔβδομον, τὸν ἔβδομον καὶ ἐφεξῆς ὄμοιως ἔκαστον τῶν ἀλλων. Ο δὲ Νοεμᾶς προστέθηκε, λέγουσι πολλοὶ, τόν τε Ιανουάριον καὶ Φεβρουάριον καὶ οὕτως ἐκ δέκα δώδεκα ἐγένοντο. Μετεκίνησε δὲ καὶ τὴν τάξιν τῶν μηνῶν, διότι τὸν μὲν Μάρτιον, ὄντα, ὡς εἴρηται, πρῶτον, ἔταξε τρίτον, πρῶτον δὲ τὸν Ιανουάριον καὶ δεύτερον τὸν Φεβρουάριον καὶ οὕτω συνέθαινεν ὁ πέμπτος νὰ δογματίζηται μὲν πέμπτος (Quintilis), ἔβδομος δὲ ν' ἀριθμῆται, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἐφεξῆς.

Καὶ ὁ μὲν Μάρτιος πρῶτος ἦν τὴν τάξιν καὶ καθιερώθεις ὑπὸ Ρωμύλου τῷ Ἀρεὶ (Mars) ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Martius· δεύτερος δ' ἦν ὁ Ἀπρίλιος, ὅστις ἦν ἐπώνυμος τῆς Ἀφροδίτης—ἡτοι ἀφιερωμένος ἵστως αὐτῇ—καὶ καθ' ὃν ἐθύουν τῷ θεῷ, καὶ αἱ γυναικες ἐστεφανωμένοι μὲν μῆρσίνας ἔλουόντο· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι δὲν ἐκλήθη οὕτω διὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ aperiere: ἀνοίγειν Αperilis, Aprilis, διότι κατ' αὐτὸν ἀκυάζει ἡ ἐσφρινὴ ὥρα, ἀνοίγουσιν δὲ καὶ ἀνακαλύπτονται οἱ έλαστοι τῶν φυτῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐφεξῆς τὸν μὲν Μάϊον καλοῦσιν ἀπὸ τῆς Ματας ἡ Μαίας, Majia, μητρὸς τοῦ Ἐρμοῦ, πρὸς ὃν ἀφιερωθεῖς ὁ μὴν ἔλαβε τῆς μητρὸς τοῦ τὸ ὄνομα· τὸν δὲ Ιούνιον ἀπὸ τῆς Ἡρας, ἡ Juno ἐκάλουν, οὕτω προσηγορευσαν ἐκ τῶν λοιπῶν δ' ἔκαστον ἀπὸ τῆς τάξεως ἦν εἰχεν, ἀριθμοῦντες ὀνόμαζον· πέμπτον (Quintilis)—ἔκτον (Sextilis)—ἔβδομον (September)—ἔγδον (October)—ἔννατον November—δέκατης

τον (December). Ακιλούθως δὲ ὁ πέμπτος μετωνομάσθη Ποιλίος ἀπὸ τοῦ Ποιλίου Καίσαρος κατανικήσαντος τὸν Ποιπτίον· δὲ ἔκτος Αὔγουστος ἀπὸ Αὔγουστου, ὅστις ἦρξε δεύτερος μετὰ τὸν Καίσαρα καὶ σεβαστὸς (Augustus) ἐπεκλήθη. Ἐκ δὲ τῶν προστεθέντων ἡ μετατεθέντων ὑπὸ τοῦ Νουμᾶ ἢ μὲν Φεβρουάριος (Februarius) ἐκλήθη οὕτως ἐκ τοῦ februare: καθαρίζω, οἷονεὶ καθαρίσιος ἢ καθαρήριος, διότι κατ' αὐτὸν ἐτελεῖτο ἡ ἕορτὴ τῶν Λουπεραλιών, ἥτις ἐγίνετο πρὸς ἔξιλεωσιν καὶ καθαρισμόν. Οἱ δὲ πρῶτος Ιανουάριος (Januarius) ἀπὸ τοῦ Ιανουοῦ (Janus) ὠνομάσθη. Οἱ "Ιανοὶ δὲ" οὗτοι ἐθεωρεῖτο παρὰ Ρωμαίοις ὡς τὸ σύμβολον τῆς καινωνικῆς εἰρήνης, ἐνομίζετο δὲ, εἴτε δαιμόνων, εἴτε βασιλεὺς πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἄγριος ὡν καὶ θριώδης μετέβαλεν ἀκολεύθως τὴν δίαιταν· καὶ διὰ τούτο πλάττουσιν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς μεταβαλόντα τὴν μορφὴν καὶ τὴν διάθεσιν εἰς ἄλλην ἐξ ἄλλης. Καὶ ὁ Νουμᾶς λοιπὸν ἐπιχειρήσας νὰ ποιησῃ τὴν πόλιν ἐκ σκληρᾶς καὶ πολεμικῆς μαλακωτέραν καὶ δικαιοτέραν μετέστησεν ἐκ τῆς προεδρίας τὸν Μάρτιον, δις ἦν ἐπώνυμος τοῦ πολεμικοῦ καὶ φονικοῦ "Ἀρεώς, καὶ ἔθεσεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ιανουάριον θέλων καὶ διὰ τούτου νὰ δειξῃ ὅτι εἰς πάντα δέον νὰ προτιμᾶται ἡ πολιτικὴ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως.

I. Σ. ΚΡΑΣΣΑΣ.

ΝΥΞ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ

ΤΗ ΛΕΣΒΙΑ ΚΟΡΗ

Ἐμψυχοῦται ἡ μαγικὴ ἀκετὴ τοῦ Φαλήρου· εῦμορφοι γυναικεῖς καὶ κόραι ώραῖαι εἰς τὰ κάλλη των ἐπιδεικνύουσι· χαρίεντα ζεύγη πλανῶνται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς προκυμαίας, γλυκέα βλέμ-

μικτα διαμείζοντα. Οἱ κόσμοι διατκεδάζει... ἔγα πρὸς πάντα ἀδιαφορῶ.—*"Η μόνη μου εὐδαιμονία εἶνε νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκούς δρθαλμούς τῆς Δεσποίνης."*

* * *

"Ἐδυ ὁ "Ηλιος" διπισθεν τοῦ "Γιανττοῦ σελαγίζει πλησιφάης ἡ ὡχρὰ τοῦ Ἐνδυμίλωνος ἐρωμένη. Προβάίνει καταγάζουσα διάστημαν ἀπτικὴν νύκτα, ἐνῷ αἱ ἀργυρᾶ ἀκτῖνες τῆς παιζούσι φυιδρῶς μετὰ τῶν ἡρέμα καὶ νουμένων ὑδάτων. Η θάλασσα φίνεται ἀχανῆς μαρμαρίουσα λιμνη, καὶ τὸ πλῆθος μετὰ θάμβους ἵσταται ἀποθαυμάζον τὸ θεῖον αἷμα. Βγὼ πρὸς πάντα ἀδιαφορῶ.—*"Η μόνη μου εὐδαιμονία εἶνε νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκούς δρθαλμούς τῆς Δεσποίνης."*

* * *

"Η δργήστρα τοὺς πρώτους ἀνακρούει ἤχους, καὶ πάντες σπεύδουσι πρόθυμοι, ὅπου καλεῖ αὐτοὺς ἡ μελαγχολικὴ τοῦ Δονιέτη μουσικὴ, ἣν συμπαθής αὐτὸδος ἐμμηνεύει. Ήπια πῶς οἱ γλυκεῖς αὐτῆς στόνοι εἰσδύουσιν ἥρεμα δονοῦντες τὴν κεκηλημένην ψυχὴν τοῦ θεατοῦ καὶ πῶς αἱ τύχαι τῆς δυσμοίρου τῶν "Αλπεων κόρης κινοῦσιν αὐτὸν εἰς δάκρυα. Γλυκεῖα καὶ περιπαθής ἡ μουσικὴ τοῦ ἐκ Περγάμου μουσουργοῦ... Εγώ ἀγαπῶ μᾶλλον νὰ κατοπτρίζωμαι εἰς τοὺς μεγάλους γλαυκούς δρθαλμούς τῆς Δεσποίνης.

* * *

Αἱρεται τὸ δεύτερον ἡ αὐλαία. Μετὰ παλμῶν ἀγωνίας παρακολουθοῦσιν οἱ θεταὶ τὰς τύχας τῆς Λινδας. Πῶς ἀνεπαισθῆτα λείζονται κατὰ τῶν παρειῶν αὐτῶν τὰ δάκρυα, ἀτινα τόσον καλῶς γινώσκειν ἀποσπᾶ ἡξαίρετος αὐτὸδος Μαργαρίτα. Κρότοι χειρῶν καὶ θορυβώδεις ἐπιδοκιμασταί καλοῦσιν εἰς τὴν σκηνὴν τὴν παραφρονοῦσαν κόρην, ἥτις μειδιώσα ηδη χαιρετίζει. Τοὺς